

РЕШЕНИЕ

№ 4906

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 05.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **4285** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от „Кауфланд България ЕООД енд Ко.КД“ ООД, срещу Заповед № 319/22.03.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с която на основание чл.68л, ал.1, във връзка с чл.68в, във вр. чл.68г, ал.4 вр.чл.68к, т.6 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, на дружеството е забранено упражняването на нелоялна агресивна търговска практика, а именно търговецът да изисква от потребителите, при закупуване на хранителна стока в насипно състояние, незабавно /задължително/ плащане на цена на опаковка /пластмасова кутия/, която не е поискана от тях и не им е предоставена.

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Задължителната продажба на пластмасови кутии на цена 0,20 лева за всички закупени хранителни стоки в насипно състояние е въведена съгласно чл.5, ал.1 от Наредбата за намаляване на въздействието на определени пластмасови продукти върху околната среда. Претендират се разноси.

Ответникът - КЗП, чрез процесуалния си представител гл.юрисконсулт М. П. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. В писмена защита обосновава, че със оспорената заповед се постига изпълнението на целите на Закона и акцентира на нейната

обоснованост и правилност.Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище.

Административният съд С. – град, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, прие следното от фактическа страна: Производството пред административния орган е образувано във връзка с кампания „ЗИИП – ПИ – Цени“ за установяване на начина на предлагане за продажба на хранителни стоки на Комисия за защита на потребителите с КП№К-2743199/15.02.2023г. от служители на РД [населено място] е извършена проверка в търговски обект – хипермаркет „К. В.“, находящ се в [населено място], [улица]. Преди да се легитимират служителите на РД [населено място] при КЗК са извършили контролна покупка на 0,178 кг. Ч. маслини „Услу“ от щанда с насипни хранителни продукти на търговеца, предложени за продажба с обозначена цена 7,89лв/кг.

Установено е , че на щанда е поставена информационна табела със следната информация: „Уважаеми клиенти , от 01.01.2023г. започват да се прилагат задължителните европейски и национални разпоредби , които налагат таксуване на пластмасовите кутии за храна за еднократна употреба , отделно от закупените продукти.Цената на пластмасовата кутия за храна става 0,20 лв. за броя.....“

По настояване на служителите на КЗП закупените маслини са поставени в найлонов плик , взет от щанда за плодове и зеленчуци , а не в пластмасова кутия . На лика е поставен стикер , издаден от електронната везна със следната информация: „Ч. маслини „Услу“ тегло: 0,178 кг.,цена 7,89лв. , сума 1,40 лева. При заплащане на касата е издаден фискален бон ,в който е отбелязано цената на маслините от 1,40 лева и цена на пластмасова кутия от 0,20 лева или общо сума за плащане 1,60 лева.

В случая стоката е била поставена в найлонов плик , а е маркирана цена на пластмасова кутия. Установено е , че цената на пластмасовата кутия се генерира автоматично на касата от системата на търговеца , заложена към определени стоки , а не се въвежда ръчно от служителя.

В КП № №К- 2743199/15.02.2023г. е записано заявление на управителя на търговския обект, че начислената сума за пластмасова кутия от 0,20 лева може да се възстанови на гише „Информация“в обекта , като се представи фискалния бон. При поискване от проверяващите е издаден талон с баркод , който може да се ползва в рамките на 90 дни и по този начин да се възстанови заплатената сума от 0,20 лева за пластмасова кутия. Установено е ,че в обекта не е поставено уведомление за възможността , описана по – горе.

Констатацията от извършената проверка е обективизирана в Констативен протокол №К- 2743199/15.02.2023г. Проверяващите са изискали от търговеца да представи становище във връзка с констатациите от проверката.

В изпълнение указанията на административния орган на 22.02.2023г. е представено становище в което се посочва , че задължителната продажба на пластмасови кутии на цена 0,20 лева за всички закупени хранителни стоки в насипно състояние е въведена съгласно чл.5,ал.1 от Наредбата за намаляване на въздействието на определени пластмасови продукти върху околната среда. Уточнено е , че хартиените опаковки не подлежат на това изискване.

Въз основа на това е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която на дружеството е забранено при упражняване на търговската дейност да използва нелоялна търговска практика, а именно търговецът да изисква от потребителите , при закупуване на хранителна стока в насипно състояние , незабавно

/задължително/ плащане на цена на опаковка /пластмасова кутия/, която не е поискана от тях и не им е предоставена..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата срещу процесната заповед е ДОПУСТИМА като подадена 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал.1 АПК, от легитимирано лице, адресат на оспорваната заповед, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, когато комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. Съгласно чл.68г, ал.4 от ЗЗП Нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к. Поради това, настоящият състав приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, действащ в рамките на предоставените му със закон правомощия. Заповедта е издадена при спазване на установената от закона форма, като не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, описано е действието, което органа е възприел като заблуждаваща, нелоялна, търговска практика. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат в самата заповед. При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗЗП. Производството е образувано по във връзка с кампания „ЗИИП – ПИ – Цени“ за установяване на начина на предлагане за продажба на хранителни стоки на Комисия за защита на потребителите с КП №К- 2743199/15.02.2023г. от служители на РД [населено място] е извършена проверка в търговски обект – хипермаркет „К. В.“, находящ се в [населено място], [улица]. За извършените действия по проверка са съставени съответните протоколи. Същите са връчени на представител на дружеството, стопанисващо търговския обект, в който е констатирано нарушението, като му е дадена възможност за вземане на становище. В този смисъл съдът намира, че при издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Същата съдържа фактите, установени при извършената проверка, решението на КЗП, които са отразени и в оспорваната заповед. Въз основа на цялата административна преписка може да се проследи както хронологията на установяване на фактите, така и тяхното съдържание. Съдът не констатира при издаването на заповедта да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Не е налице нарушение на правото на защита на лицето да участва в производството. За извършената проверка е съставен Констативен протокол № К- 2743199/15.02.2023г. Протоколът е връчен по надлежен начин на дружеството жалбоподател. От приложените по делото писмени становища на жалбоподателя следва извод, че последният е имал възможност да изложи своевременно своите възражения, както и твърдения относно жалбата.

Заповедта съдържа разпоредителна част и правни мотиви, които да аргументират наложената забрана и да обосноват правната квалификация. Налице е съответствие между обстоятелствената част и диспозитива на оспорената заповед, като

разпореденото със заповедта изцяло съответства на изложените фактически обстоятелства.

Правилно е приложен материалният закон.

С императивната норма на чл. 68в от ЗЗП е въведена изрична забрана за осъществяване на нелоялни търговски практики, като в ал. 4 на чл. 68г от ЗЗП е установено, че нелоялна е и заблуждаващата и агресивна търговска практика по чл. 68д – чл. 68к. С оспорената заповед на жалбоподателя се забранява при упражняване на своята дейност да използва нелоялна агресивна търговска практика по смисъла на чл.68к, т.6 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/.

По делото е безспорно, че жалбоподателят е търговец по смисъла на § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП, който сключва договори за продажба, по смисъла на § 13, т. 34 от ДР на ЗЗП. Според дефиницията, съдържаща се в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП, "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. Следователно законът не поставя като изискване, за да бъде определена дадена дейност като търговска практика, повторимост на действията. Предоставянето и сключването на договори несъмнено означава "търговска практика" по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП.

Съгласно дефинитивната норма на чл. 68к, т. 6 ЗЗП, нелоялна търговска практика е и агресивната търговска практика да се изисква незабавно или разсрочено плащане на стоки или услуги, доставени от търговеца, които не са поискани от потребителя, или да се изисква тяхното връщане или съхранение от потребителя. Определянето на една търговска практика като нелоялна и агресивна в хипотезата на чл. 68к, т. 6 ЗЗП предполага установяване на съзнателно поведение, проявено чрез действие от търговеца и изразяващо се в предоставянето на услуга, за която не е налице съгласието на потребителя. В случая безспорно се установява, че лицата, заплатили услугата, не са я искали и не са давали съгласието си да я ползват, като доказателства за противното жалбоподателят не представя. Същевременно същият е предоставил услугата и е изискал заплащането ѝ от тези лица. Поради това е налице нелоялна агресивна търговска практика, която е основание за издаване на оспорената заповед. По делото няма данни посочената нелоялна практика да е обвързана със срок. С диспозитива на оспорената заповед органът я е забранил също без да фиксира определен период, в който практиката е използвана. Член 68 г, ал. 4 от същия закон изрично предвижда, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к, а чл. 68в от ЗЗП забранява императивно използването на нелоялните търговски практики.

От представените по делото доказателства се установява, а и не се спори от жалбоподателя, че в конкретният случай търговецът е опаковал стоката /маслини/ в найлонов плик, взет от щанда за плодове и зеленчуци, за който няма обявена цена за заплащане и очакването на потребителя е, че не се заплаща тази опаковка. Не е предвидена възможност за поставяне на стоката в друга опаковка, която не се заплаща задължително. Безспорно е установено, че на касата се начислява задължително /автоматично / цена от 0,20 лева за пластмасова кутия. По този начин търговецът принуждава потребителя да я заплати незабавно, без да се преценя дали е поискана от него и дали му е предоставена. Определянето на една търговска практика като нелоялна и агресивна в хипотезата на чл. 68к, т. 6 от ЗЗП предполага

установяване на съзнателно поведение, проявено чрез действие от търговеца и изразяващо се в предоставянето на услуга, за която не е налице съгласието на потребителя.

В случая липсват данни за изразено от потребителя съгласие за получаването на конкретната опаковка срещу заплащане. Записаното в заповедта забрана "да използва нелоялна търговска практика" следва да се разбира в смисъл търговецът да се въздържа изобщо занапред от прилагането на тази практика по установения от контролния орган начин.

При действието на нормативната забрана за нелоялни търговски практики, към които спадат и агресивните такива - чл. 68в, чл. 68г, ал. 4 и чл. 68к, т. 6 от ЗЗП, и при установените данни за предоставяне на услуги, за които не е изразено съгласието на потребителя за предоставянето им, КЗК правилно и обосновано е приела, че е налице нелоялна агресивна търговска практика, която е основание за издаване на оспорената заповед.

Предвид това съдът приема, че с тези си действия търговецът „Кауфланд България“ ЕООД енд Ко.КД, ЕИК[ЕИК] е упражнил нелоялна търговска практика, като е осъществил състава на нарушението по чл. 68к, т.6 от ЗЗП. Търговската практика е агресивна като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства.

Предвид изложеното съдът прие, че административният орган е издал оспорената заповед в съответствие с материалния закон. Налице са всички посочени по-горе елементи на фактическия състав на нарушението. Административният орган правилно е установил, че поведението на „Кауфланд България“ ЕООД енд Ко.КД, ЕИК[ЕИК] осъществява състава на нелоялна агресивна търговска практика по смисъла на чл.68в, във вр. чл.68г, ал.4 вр.чл.68к, т.6 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, а именно търговецът да изисква от потребителите, при закупуване на хранителна стока в насипно състояние, незабавно /задължително/ плащане на цена на опаковка /пластмасова кутия/, която не е поискана от тях и не им е предоставена.

Оспорваният административен акт съответства и на целта на закона, формулирана в чл.68б във връзка с чл. 1, ал. 2, т. 3 от ЗЗП - осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр.чл.78, ал.8 от ГПК, оспорваният следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски в размер на 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Така мотивиран, Административен съд-София-град, II-ро отделение, 28-ми състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от „Кауфланд България ЕООД енд Ко.КД“ ООД, срещу Заповед № 319/22.03.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с която на основание чл.68л, ал.1, във връзка с чл.68в, във вр. чл.68г, ал.4 вр.чл.68к, т.6 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, на дружеството е забранено упражняването на нелоялна агресивна търговска практика, а именно търговецът да

изисква от потребителите , при закупуване на хранителна стока в насипно състояние , незабавно /задължително/ плащане на цена на опаковка /пластмасова кутия/, която не е поискана от тях и не им е предоставена.

ОСЪЖДА „Кауфланд България ЕООД енд Ко.КД“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за защита на потребителите сумата от 100 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Р. България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: